УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШАПРАН ВІКТОР ВАЛЕНТИНОВИЧ
УХВАЛА

10 грудня 2019 р. Київ 8142/0/18-19

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шапран Віктор Валентинович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Леонова Андрія Анатолійовича стосовно судді Солом'янського районного суду міста Києва Педенко Ади Михайлівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 13 вересня 2018 року надійшла дисциплінарна скарга Леонова А.А. (єдиний унікальний номер Л-5398/1/7-18) на дії судді Солом'янського районного суду міста Києва Педенко А.М.

Автор скарги вважає, що суддею Педенко А.М. допущено відмову у доступі до правосуддя під час розгляду його клопотання про зміну запобіжного заходу з домашнього арешту на певний період доби на особисте зобов'язання (справа № 760/21558/18). Одночасно Леонов А.А. вказує, що суддею порушено норми статті 201 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) під час розгляду вищезгаданого клопотання.

У зв'язку із цим скаржник просить притягнути суддю Солом'янського районного суду міста Києва Педенко А.М. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 13 вересня 2018 року вказану дисциплінарну скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Гречківському П.М. для попередньої перевірки.

У зв'язку із припиненням повноважень члена ВРП Гречківського П.М. здійснено повторний автоматизований розподіл матеріалів скарги.

Згідно із протоколом повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя у справі від 7 червня 2019 року скаргу передано для попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Шапрану В.В.

За результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено наступне.

Статтею 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», скарга (заява) щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено, що 20 серпня 2018 року . до Солом'янського районного суду міста Києва подано клопотання про зміну йому запобіжного заходу, який було обрано ухвалою апеляційного суду міста Києва від 4 липня 2018 року та продовжено ухвалою Солом'янського районного суду міста Києва від 27 липня 2018 року.

Як вказано в дисциплінарній скарзі, розгляд вказаного клопотання було призначено на 27 серпня 2018 року.

Одночасно з відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень (http://reyestr.court.gov.ua) вбачається, що ухвалою Солом'янського районного суду міста Києва від 13 вересня 2018 року у задоволенні клопотання
про зміну запобіжного заходу відмовлено.

Відмовляючи у задоволенні клопотання . суд виходив з наступного.

Відповідно до частини першої статті 201 КПК України, підозрюваний, обвинувачений до якого застосовано запобіжний захід, його захисник, має право подати до місцевого суду в межах територіальної юрисдикції, якого здійснюється досудове розслідування, клопотання про зміну запобіжного заходу.

Згідно з правилами розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу слідчий суддя повинен встановити підстави, передбачені частиною другою статті 177 КПК України для його застосування, а у даному випадку зміни, тобто наявність обґрунтованої підозри та ризиків.

При цьому необхідно враховувати, що клопотання про зміну запобіжного заходу в порядку статті 201 КПК України по суті закріплює право сторони захисту на зміну запобіжного заходу у зв'язку з встановленням нових обставин, які виникли (або про існування яких стало відомо) після постановлення ухвали про застосування чи продовження запобіжного заходу та не розглядалися і не приймалися до уваги слідчим суддею, судом при постановленні такої ухвали.

Про встановлення нових обставин . та його захисником у клопотанні не зазначено, а тому, суд дійшов висновку, що підстав для задоволення такого клопотання немає.

Відповідно до частин першої та другої статті 124 Конституції України

правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Згідно статті 131 Конституції України, статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя та її Дисциплінарні палати не є органами правосуддя і до їх повноважень не належить перевірка законності та обґрунтованості судових рішень.

У Висновках № 3 (2002) та № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи зазначено, що є неприйнятною можливість притягнення судді до відповідальності за здійснення своїх обов'язків, крім випадку умисного правопорушення при здійсненні судових функцій. Консультативна рада європейських суддів наголошує, що зміст конкретних судових рішень контролюється головним чином за допомогою процедур апеляції або перегляду рішень у національних судах та за допомогою права на звернення до Європейського суду з прав людини.

У пункті 22 Декларації щодо принципів незалежності судової влади, прийнятої Конференцією голів верховних судів країн Центральної та Східної Європи 14 жовтня 2015 року, вказано, що жоден суддя не повинен притягатися до дисциплінарної відповідальності чи звільнятися за винесені ним судові рішення, окрім як у разі грубої недбалості чи навмисного порушення закону.

Одночасно Леонов А.А. у своїй скарзі зазначає, що суддею Педенко А.М. порушено строки розгляду його клопотання, передбачені частиною четвертою статті 201 КПК України.

Згідно з частиною четвертою статті 201 КПК України слідчий суддя, суд зобов'язаний розглянути клопотання підозрюваного, обвинуваченого протягом трьох днів з дня його одержання згідно з правилами, передбаченими для розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу.

Разом з тим, як вбачається із відомостей з Єдиного державного реєстру судових рішень (http://reyestr.court.gov.ua/), за період з 20 серпня 2018 року (дата надходження клопотання в провадження судді Педенко А.М.) по 13 вересня 2018 року (дата постановлення ухвали суду), суддею Педенко А.М. виготовлено та внесено до Єдиного державного реєстру судових рішень 365 документів, що свідчать про факт надмірного навантаження зазначеної судді.

Зазначені вище обставини свідчать про те, що розгляд клопотання Леонова А.А. з перевищенням строків, встановлених процесуальним законодавством, зумовлено об'єктивними причинами, зокрема, надмірним судовим навантаженням судді Педенко А.М.

У висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема, питання етики, несумісної поведінки та безсторонності, зазначено: для того, щоб виправдати дисциплінарне провадження, порушення має бути серйозним та кричущим.

Крім наведеного, у пункті 5 Резолюції Європейської асоціації суддів стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів (Тронхейм, 27 вересня 2007 року) вказано, що відповідна дисциплінарна справа щодо судді може бути відкрита тільки у випадках, коли мала місце не гідна звання

судді поведінка і її наслідки є такими серйозними і жахливими, що потребують накладання дисциплінарних стягнень.

Відповідно до Київських рекомендацій Організації з безпеки і співробітництва в Європі щодо незалежності судочинства у Східній Європі, на Південному Кавказі та у Середній Азії (Київ, 23–25 червня 2010 року), процедура притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності повинна стосуватися підтверджених випадків порушення правил професійної поведінки, які є значними, неприпустимими та, крім цього, ганьблять репутацію суддівства. Дисциплінарна відповідальність суддів не може бути наслідком змісту їхніх *рішень* або вироків, включаючи відмінності у юридичному тлумаченні між судами, наслідком прикладів суддівських помилок чи критики суддів.

Під час попередньої перевірки встановлено, що всупереч вимогам статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга не містить, конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Педенко А.М. ознак дисциплінарного проступку, що, відповідно до положень статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» є підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також не містить конкретних посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують відомості про наявність ознак дисциплінарного проступку щодо вказаного судді.

Згідно з пунктами 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді, та не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Леонова А.А. необхідно залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Відповідно до положень пункту 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Леонова Андрія Анатолійовича стосовно судді Солом'янського районного суду міста Києва Педенко Ади Михайлівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя **В.В. Шапран**